

една нота, а музика до тогава бе слушала само на китара, на физхармоника и от органа на катедралата; ала това, което най-много я ласкаеше и опияняваше с някаква въображаема взаимност бе фактът, че тази почит идваше от страна на един младеж; може би юноша, един юноша, който щом знаеше да съчинява музика, извън поезията, трябваше да бъде от градски произход, от прилично семейство; може би той бе някакъв още незрял Антонино, може би дори един оформящ се много по-изтънчен поет от местния естет; а имаше и предимството пред него, че не ^{тѣй} ~~е~~ равнодушен, че мисли за нея, че се намира на другия бряг на самотния океан от бланове с които тя живееше. Това бе първата ѝ далечна любов, напълно нейна, понеже тя никога не узна нито адреса, нито името на неизвестния музикант, — а това, че знаеше възрастта и пола му, то бе защото самите стихове ги разкриваха; — но той не ѝ писа, не проговори, не запя вече. Това бе вик на птица в нощта, случаен призив на славеи, помамен и той от светлика на далнините; серенадата на призракът на някой трубадур, слязъл от лунната гора или от страниците на някоя романтична книга. Този факт започна да я откъсва от Антонино, толкова повече, че той не даде никакъв признак да е забелязал това, което за нея бе такова извънредно събитие. В спомена за него се преплете някаква ядовита жичка, то бе нещо като скъсан вътък в някаква скъпа тъкан, който полака-лека неизбежно ще различи и другите. След това се случи друго нещо: един друг поет я забеляза; ~~и~~ той бе наблизко този път и лесно достъпен; о, дори твърде лесно достъпен, защото той правеше всичко възможно за да бъде такъв. Ала, уви, това бе един във всяко нещо твърде малък, жалък и тъжен поет. Куп от рождение, той не можеше да следва поради липса на средства, не можеше да си намери прилична служба, поради липса на образование: той бе незаконен син на секретаря, който се бе преместил да живее на дъното на тяхната улица, това го разправяше сам секретарят, който не го признаваше за свой син, ала го мъknеше след себе си, поддържаше го, беше го назначил преписвач и му позволяваше да пише стихове.